

Sygn. akt II Ca 74/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janusz Kasnowski (spr)
Sędziowie:	SO Wojciech Borodziuk SO Irena Dobosiewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Rapacewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014r. w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. B.**

przeciwko **Gminie (...)**

po rozpoznaniu skargi o wznowienie postępowania w sprawie I C 216/11

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 26 września 2013r., sygn.akt. I C 805/12

I/ oddała apelację,

II/ zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt) tytułem

zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy

II Ca 74/14

UZASADNIENIE

Gmina(...)- pozwana w sprawie z powództwa T. B. o ustalenie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 15 lutego 2012 r. (sygn. akt I C 216/11), w dniu 27 kwietnia 2012 r. wystąpiła do tego Sądu ze skargą o wznowienie postępowania w tej sprawie. Żądała zmiany wydanego wyroku poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda T. B. na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi pozwana Gmina wskazała, że wyrok z dnia 15 lutego 2012 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w sprawie o sygn. akt I C 216/11, poprzedzony został postępowaniem dotkniętym nieważnością z uwagi na to, że strona pozwana wskutek naruszenia przepisów proceduralnych pozbawiona została możliwości działania. W ocenie skarżącej wszelka korespondencja w sprawie przeznaczona dla pozwanej kierowana była przez Sąd na niewłaściwy adres. Pozwana zwróciła uwagę, iż odpis pozwu Sąd doręczył na adres jej siedziby przy ul. (...) w I., natomiast dalsza korespondencja kierowana była już na adres jednego z pełnomocników przy ul. (...) w I., co było działaniem niewłaściwym.

T. B. - powód w sprawie I C 216/11- wniósł o oddalenie skargi i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania.

Powód podniósł, że strona pozwana w w/w sprawie reprezentowana była przez dwóch profesjonalnych pełnomocników i w takiej sytuacji - zgodnie z art. 133 § 3 k.p.c. - wystarczyło doręczenie korespondencji tylko jednemu z nich na adres kancelarii, by zawiadomienie o terminie rozprawy było prawidłowe i skuteczne.

Wyrokiem z dnia 26 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił skargę i zasądził od pozwanej Gminy (...)na rzecz powoda T. B. kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (sygn. I C 805/12).

Sąd Rejonowy stwierdził, że prawomocnym wyrokiem z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie z powództwa T. B. przeciwko Gminie (...)o ustalenie (sygn. akt I C 216/11) uprzednio ustalił, że powoda łączy z pozwaną umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego w I. przy ul. (...) i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.362,90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Odpis pozwu w sprawie o sygn. akt I C 216/11 wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 24 maja 2011 r. został doręczony pozwanej na wskazany w pozwie adres jej siedziby przy ul. (...) w I. i odebrany przez pozwaną w dniu 2 maja 2011 r.

W dniu 10 maja 2011r. pozwana ustanowiła w sprawie pełnomocnika w osobie radcy prawnego B. R., który w dniu 20 maja 2011r. przedłożył w Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu odpowiedź strony pozwanej na pozew, na której w lewym górnym rogu widnieje pieczęć Kancelarii Radców Prawnych - B. R. i K. B. ze wskazanym adresem jej siedziby przy ul.(...) w I..

W dniu 23 maja 2011r. strona pozwana ustanowiła w sprawie drugiego pełnomocnika – radcę prawnego M. K.. Na dokumencie pełnomocnictwa widnieje pieczęć pozwanej wraz z adresem siedziby przy ul. (...) w I..

Na adres kancelarii pełnomocnika pozwanej r. pr. B. R. została przesłana m.in. pisemna opinia biegłego w sprawie I C 261/11 wraz z postanowieniem Sądu z dnia 3 listopada 2011r. o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia. Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii, w związku z czym Przewodniczący wyznaczył na dzień 1 lutego 2012r. kolejny termin rozprawy. O rozprawie powiadomieni zostali pełnomocnicy stron, w tym pełnomocnik pozwanej - r. pr. B. R. na adres jego Kancelarii. Pełnomocnik pozwanej Gminy (...)nie stawił się na rozprawie w dniu 1 lutego 2012r., a Sąd zamknął rozprawę i odroczył ogłoszenie wyroku do dnia 15 lutego 2012r., o czym już nie zawiadamiał dodatkowo ani stron, ani ich pełnomocników.

Przechodząc do oceny prawnej tych ustaleń Sąd Rejonowy stwierdził, że w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 15 lutego 2012r., (sygn. akt I C 216/11) pozwana Gmina (...)była należycie reprezentowana i nie doszło – wskutek działania Sądu – do pozbawienia jej możliwości działania, a tym samym obrony swoich praw i interesów, w szczególności do naruszenia przepisów art. 133 § 3 k.p.c., art. 141 § 3 k.p.c. i art. 326 § 1 k.p.c.

W ocenie Sądu pierwszej instancji w sprawie I C 216/11 Sąd prawidłowo dokonał doręczenia pism sądowych i zawiadomień o terminach rozprawy jednemu z dwóch ustanowionych pełnomocników pozwanej Gminy, a mianowicie r. pr. B. R., na wskazany przez niego samego adres Kancelarii Radców Prawnych przy ul. (...) w I.. Niezrozumiały zatem jest, zdaniem Sądu Rejonowego, zarzut skarżącej Gminy, iż w sytuacji ustanowienia dwóch pełnomocników

procesowych, Sąd zobowiązany był dokonywać doręczeń na adres siedziby pozwanej przy ul. (...) w I., a nie na adres jednego z dwóch pełnomocników, gdyż tylko wówczas korespondencja trafiłaby do rąk któregoś z nich.

Nie znajduje także żadnego uzasadnienia stawiany Sądowi zarzut niepowiadomienia strony pozwanej, czy jej pełnomocnika o wyznaczonym na dzień 15 lutego 2012r. terminie publikacji wyroku. W myśl art. 326 § 1 k.p.c. Sąd odraczając ogłoszenie wyroku na czas do dwóch tygodni, powinien nie tylko wyznaczyć termin ogłoszenia wyroku, ale również ogłosić ten termin niezwłocznie po zamknięciu rozprawy. Tak też się stało w sprawie I C 216/11. Pełnomocnik pozwanej nie stawił się na rozprawie w dniu 1 lutego 2012r., po zamknięciu której Sąd odroczył ogłoszenie wyroku do dnia 15 lutego 2012r., jednakże to - w świetle art. 326 § 1 k.p.c. - nie nakładało na Sąd obowiązku odrębnego zawiadamiania pełnomocnika strony pozwanej o terminie ogłoszenia wyroku.

Odnosząc się na końcu do ostatniego zarzutu pozwanej Gminy dotyczącego niezawiadomienia strony pozwanej o terminie oględzin lokalu mieszkalnego będącego przedmiotem w sprawie I C 216/11, Sąd Rejonowy podkreślił, iż o terminie oględzin strony były zawiadamiane przez wyznaczonego w sprawie biegłego, a nie przez Sąd. Poza tym, już po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego M. Ś. i doręczeniu jej odpisu pełnomocnikom stron, w tym pełnomocnikowi pozwanej r. pr. B. R., pełnomocnik pozwanej Gminy - mimo stosownego wezwania Sądu - nie zgłosił żadnych uwag odnośnie ustaleń i wniosków zawartych w opinii, jak i nie kwestionował braku udziału przedstawiciela pozwanej w oględzinach oraz nie czynił zarzutu, że strona pozwana nie została powiadomiona przez biegłego o terminie oględzin mieszkania.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy skargę oddalił na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. i orzekł o kosztach postępowania na mocy art. 98 k.p.c.

Apelację od wyroku wniosła pozwana Gmina (...). Domagała się jego zmiany poprzez uwzględnienie skargi w całości, a ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W każdym przypadku wносиła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Rozstrzygnięciu Sądu pierwszej instancji zarzuciła naruszenie:

- art. 133 § 3 w zw. z art. 141 § 3 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że w sprawie doszło do prawidłowych doręczeń pism oraz zawiadomień na adres pełnomocnika, którego adres nie został podany w żadnym piśmie procesowym strony powodowej oraz pozwanej;

- art. 326 § 1 k.p.c., poprzez jego błędną wykładnię oraz 148 § 1 w zw. z art. 149 § 2 k.p.c., poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie, że art. 326 §1 k.p.c. nie nakłada na Sąd obowiązku zawiadamiania pełnomocnika strony pozwanej o odroczonym terminie wydania wyroku;

- art. 292 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię oraz art. 148 § 1 w zw. z art. 149 § 2 i w zw. z art. 151 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie, że brak zawiadomienia strony pozwanej o terminie oględzin lokalu mieszkalnego nie stanowi naruszenia przepisów postępowania cywilnego;

- art. 401 pkt 2 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że niezawiadomienie o odroczonym terminie wydania wyroku i terminie oględzin lokalu mieszkalnego oraz doręczanie pism i zawiadomień przez Sąd pełnomocnikowi, którego adres nie został podany w żadnym piśmie procesowym strony powodowej oraz pozwanej, nie stanowi pozbawienia możliwości działania strony pozwanej.

W dalszej części apelacji pozwana przedstawiła szersze uzasadnienie stawianych w niej zarzutów.

W odpowiedzi na apelację powód T. B. wnosił o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy były prawidłowe, w szczególności w takim zakresie, jaki był konieczny do rozstrzygnięcia sprawy. Sąd pierwszej instancji dokonał również trafnej oceny prawnej tych ustaleń z tym wnioskiem końcowym, że nie doszło do nieważności postępowania w sprawie I C 216/11, której dotyczyła skarga o wznowienie postępowania.

Wbrew twierdzeniom skarżącej (pозwanej) nie została ona pozbawiona możliwości działania w tej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego nie budzi wątpliwości, że Sąd pierwszej instancji nie naruszył art. 133 § 3 k.p.c. Z przepisu tego bowiem jednoznacznie wynika, że jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom. Doręczenie na adres siedziby pozwanej możliwe byłoby zatem tylko w przypadku złożenia takiego wniosku, bądź gdyby pozwana była jednostką Skarbu Państwa. Żadna z tych okoliczności nie wystąpiła, stąd też Sąd Rejonowy właściwie postąpił uznając, że doręczanie korespondencji sądowej na adres kancelarii pełnomocnika (radcy prawnego) znajdujący się na dokumencie pełnomocnictwa było prawidłowe i tym samym skuteczne.

W ocenie Sądu Okręgowego nie jest również uzasadniony zarzut skarżącej dotyczący naruszenia art. 326§ 1 k.p.c. Wprowadza on zasadę, że ogłoszenie wyroku powinno nastąpić na posiedzeniu, na którym zamknięto rozprawę. W sprawie zawilej przepis ten dopuszcza jednak możliwość odroczenia ogłoszenia wyroku - tylko jeden raz na czas do dwóch tygodni. W postanowieniu o odroczeniu Sąd powinien wyznaczyć termin ogłoszenia wyroku i ogłosić go niezwłocznie po zamknięciu rozprawy (przepis jw.). Zatem w wypadku zamknięcia rozprawy i odroczenia terminu ogłoszenia wyroku Sąd - wbrew twierdzeniom skarżącej - nie ma obowiązku oddzielnego zawiadomienia strony czy jej pełnomocnika o terminie ogłoszenia wyroku (w trybie art. 149 § 2 k.p.c.), gdy mimo prawidłowego zawiadomienia nie byli obecni na rozprawie, po zamknięciu której odroczone ogłoszenie wyroku.

Sąd Okręgowy nie podzielił również argumentacji pozwanej dotyczącej niezawiadomienia jej przez Sąd Rejonowy o terminie oględzin nieruchomości w sprawie I C 216/11. Jak słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji, o czynności tej strony informował biegły, zaś po jej dokonaniu pozwana nie kwestionowała ani opinii, ani okoliczności towarzyszących jej sporządzeniu. Jeśli pozwana miała zastrzeżenia co do tych kwestii, to powinna je zgłosić w postępowaniu w tamtej sprawie. Rezygnując z tego uprawnienia de facto sama pozbawiła się możliwości działania.

Mając na uwadze powyższe, wobec braku przesłanek do wznowienia postępowania, Sąd Rejonowy słusznie oddalił skargę pozwanej. W konsekwencji również jej apelacja podlegała oddaleniu, jako nieuzasadniona (na podstawie art. 385 k.p.c.)

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).